

זכר המנהל

קהילת ליד"ה יקרה, עם תום שנת הלימודים ברוצינו נשלוח לכם כמה מילות סיכום.

בנסף הפעילות השגרתית הן לימודית והן חברתית שאנו מקיימים בבית הספר, והם מפורסם גם במינהל. 14.6- הקהלים בניהול בית הספר הוותיק גיל שויד, והסופר דוד גרוסמן, לרגל קבלת פרס ישראל ביום העצמות האחרון. דוד גרוסמן, אשר סיים את בית ספרנו בשנת 1974, הוא סופר בעל כתיבה חשובה ויוצאת דופן לספרות הישראלית. קולי ייחודי, רלבנטי, ובעל עומק מוסרי בחברתו. ביל שויד, אשר סיים את בית ספרנו בשנת 1986, הוא מייסד ומוביל חברת צ'קפוינט, מחלוצות חברות ההייטק הישראליות, וחברה חשובה ופורצת דרך בקנה מידה עולמי. גאים בכלם! כחדש מאז ערכנו, בשיתוף פעולה עם ביה"ס לחינוך של האוניברסיטה העברית, כנס משותף שלישי שחת התקורה "כשמוח וכל נפשונים בביתה" בהשתתפות 150- מורים, סטודנטים, מריצים ומארחים. מהפכה כזו היא מוצאת השפעת המורים והתלמידים, מהפכה בעלת היבטים רגשיים ואף טכניים. להיציא חשבון. בהמשך יציגו התלמידים ומורים תוצרי לימודי במסגרת תערוכה עשירה ומגוונת. לאחר מכן נערכו מעגלי שיח שהונחו על ידי יועץ מביה"ס ומרצה מהחוג לחינוך. פרופ' אבנר דה שליט, יושב ראש הוועד המנהל של בית הספר ומרצה באוניברסיטה העברית ועל את הכנס בדברי סיכום.

המשכנו לפתח את דרכי ההוראה והלמידה אשר מרחיבות את המערכת הפעילה של התלמיד בתהליך הלמידה, ואת המערכות של צוות המורים ביצירת תכנית הלימוד. השנה התנסו חדרה וחשבה יריחה באיגום שעות ההיסטוריה, הגיאוגרפיה והאחרות ככיתות ט' למקצוע אחד והיה לנו משמעותה - עבודה יותר קשה ותובענית, אך כולנו מרגישים שהכיוון הוא נכון.

התקדמו, אף כי בצעדים קטנים, בתהליך הטמעת המחשוב בבית הספר. בצד שיפור התשתיות והוספת כיתות ובהן ארונות עם מחשבים ניידים, מורים מיישדי ההשתלם בהבנת הפדגוגיה המתמיהה וזכות פעילות ממוחשבות. השנה התנסו שתי כיתות, א' ו-ב' כמותן מחשב יחד לכל תלמיד שהיה אתו בבית הספר וגם בבית. ובחבר המורים עבדו בצורה אינטגרטיבית עם הכיתות על מנת לסמוך ולהגיע ליציא הפוטנציאל הפדגוגי של שילוב המחשבים.

בית הספר ממשיך להתמודד עם סוגיית תשלומי המורים. השנה אומצו התשלומים עד לרף הגרנדש לפי חוזר מנכ"ל. הקריאה בקצקי בית הספר הוא אדיר, ובצד הצמצוים הנדרשים או משתיים כמאמצים להרחיב מקורות הכנסה.

בעזרת משרד החינוך, בעזרת עיריית ירושלים, ובעזרת הרחבת מערך גיוס המשאבים.

לשנות השנה של הישגים יפים מאד בתחום הספורט - כדורגל, כדורסל וכדורעף חופים. השנה נפתחה קבוצת ריצה למרות התמכרות בעיסוקי בית הספר הוא אדיר, ובצד הצמצוים הנדרשים או משתיים כמאמצים להרחיב מקורות הכנסה. הכושר ובמחנה הקיץ. ולסיכום, הרישג המרשים ביותר: עלייתנו לליגת העל בשנה הקרובה בכדורסל בנים.

ברוצינו ליימים בברכות ובנדודות: ברוכות כלל התלמידים על סיומם מוצלח של השנה ולהורים על היותם שותפים הנאמנים. ברוכות ליימודים ומסטימי: י' אתם עומדים בפנת השירות הצבאי, חלקכם מקדים לכן שנת שירות. צאו בשלום וחזרו בשלום. המשיכו ללמוד ולהתפתח תוך סיפוק והצלחה. נשמח לשמור על קשר. ועל זה נמשיך!

תודה גדולה לצוות בית הספר: לועד המנהל, להנהלה, לרכזים, למנהלים, למורים ולעובדים. כולכם עבדתם מאד קשה לאורך כל השנה על מנת לאפשר את התפתחותו המיטיבית של כל תלמידי יישר כוח.

חופשה נעימה לכולם, ולהתראות בשנת הלימודים הבאה.

ד"ר גלעד אמיר, מנהל

נא להכיר: אירית אליאור

להלן ציטוט ממכתב של הורים לילד בכיתה תקשורת (על הרצף האוטוטיסטי), המבטא את ענודתה המקצועית והיחסית של אירית, אמונתה, תמיכתה וצניעותה:

"אנו מעוניינים לציין במיוחד לטובה את המורה לתמטיקה, הגב' אירית אליאור. א. חבר להתמחות בלימודי לבגרות בלימודי הכימיה והמתמטיקה. מדובר גם החסות בשנים מהקצועות אשר דורשים הרבה השקעה והתמודדות עם קשיים לא קלים לאורך שנות הלימוד והתמכרות שבדרך. לכן היום הראשון בו חבר את מקצוע התמטיקה האחרונה, והכינה אותו באופן אישי ולסייע בעודו בכל פעם שהיה מכשול או משבר. אירית לקחה את א. כפרויקט ייחודי ועשתה כל שלביכולתה על מנת להכתיב שאלות ובעזרת הורים שהאגרום בדרכו על הצד טוב ככלת של מורה אפסר. הצלחתו והצניעותו בתחום היא גם הצלחתה והצלחת בית הספר. אין אנו רואים את התנהלותה של אירית כמכוננת מאלה, בוודאי בעידן הנוכחי בו נטולת של המורים דרישות רבות עבורנו ועבור א. אירית הייתה אחת שכתבה, שותפה להתייעלות ויד מסוימת וממונת, ואנו מבקשים להודות לה על כך. **עם סיום שנת הלימודים עומדת לנו הזכות להודות לאירית על השקעה רבה, הנכונות, המקצועיות והדרך בה היא בחרה לנות את א. באופן מיוחד. ק' ירבו כמותה!"**

אירית היא אחת מצוות מורים נשואות, מקצועיות ואנושיות, בהם התברך בית הספר. אני מאחל לנו עוד הרבה שנים של מורים כמותה.

גלעד אמיר, מנהל בית הספר

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.

מפי בוגר: עידו בסוק, בוגר מחזור מ' (1968)

נולדתי בקיבוץ אשדות יעקב, בשנת 1960. גדלתי בבית רוץ ספרות ואהבה לרוח ואומנות. אבי הוא המשורר והמבקר משה שוחט. סבי הוא אירי שולמית סילבן-בסוק. שהייתה במשך שנים מורה בעיר, העצתי בלידתה בתיכון כתיכון ליד"ה וסיימתי ב-1968. הלימודים הם שנקראו אז בשם הרשמי "התיכון ליד האוניברסיטה היו תפנית דרמטית בחיי, בזכות התלמידים, המורים ורמת הלימודים בכלל.

הכרתי כאן מורים שהשפיעו עמוקות על חיי והתפתחותי: המורה לתקופת אשת השנים, המורה לליסוסיה יעקב מאיר שנהלה במלמדת שנת הלימודים, המורה לפרסית רות קליינברג, אשר לרגל שמונת בר-אפרת. המורה לשון קיטור והמורה לתלמוד דוד רונטל. אחרי נפילתו של יעקב מאיר לימודי אפית כרב' המורה למחשבת ישראל, ומהוה דוגמה אישית לכלול בהתמודדות עם קשיים. היא לא וותרת לתלמידיה ושאלה אותם לעבוד קשה על מנת להתמודד ולהתקדם. כמחנכת כינה אירית כונה עם תלמידיה קשרי אמון והערכה. היא משכילה לאון בין היותה כתובת לכל אחד. הנותנת אתן קשבת ותפק, ובין המעמדת גבולות ברורים ודרישות. היא לא מוותרת על אף תלמיד.

ביחד עם כל תלמידי היא מסמנת רף גבוה שאילו חותרים תוך השקעת הרבה מאמצים, ותוך התמודדות אימיה עם משברים.